

חיה' שאדם נברא ע"י ייחוד זו"ן. הָאָרֶץ, דָּא פְּנִסְת יִשְׂרָאֵל. נֶפֶשׁ
 חַיָּה, נֶפֶשׂא דְאָדָם קְדָמָאָה עֲלָאָה, פְּמָה דְאִתְמַר כִּי מִשׁ"ב
 ה'ארץ' פירושו שהיא המלכות הנקראת כנסת ישראל שע"י ייחודה עם ז"א היא הוציאה
 את נפש החיה שהוא נשמתו של אדם הראשון שהיא נמשכה מאבא דאצילות שהוא בחינת
 חיה בסוד החכמה תחיה את בעליה (רמ"ק). אַתָּא רַבִּי אַבָּא וְנִשְׁקִיָּה,
 אָמַר וְדָאֵי שְׁפִיר קָא אִמְרַת, וְהֵכִי הוּא כְּלָא וְאִז בַּא רַבִּי אַבָּא
 ונישק את רבי חזקיה ואמר לו ודאי יפה אמרת וכך הוא האמת בכל מה שביארת.

אשרי חלקו של משה הנביא הנאמן יותר מכל שאר הנביאים של העולם
 זַכָּאָה חוּלְקִיָּה דְמוֹשֶׁה נְבִיאָה מְהִימָנָא, עַל כָּל שְׂאָר
 נְבִיאֵי עֲלָמָא ואמר רבי אבא אשרי חלקו של משה הנביא הנאמן יותר
 מכל שאר הנביאים של העולם. בְּגִין כֵּן, לָא אִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ כַּד
 אִסְתַּלַּק מֵעֲלָמָא, בַּר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאֵעֲלִיָּה
 לְפַרְגּוּדִיהּ ומשום כך אף אחד לא התעסק בו בזמן הסתלקותו מהעולם חוץ מהקב"ה
 שהוא הכניסו לפרגודו. וְעַל דָּא סָלִיק מוֹשֶׁה בְּנְבוּאָה עֲלָאָה,
 וּבְדִרְגִין יְקִירִין, מְכָל נְבִיאֵי עֲלָמָא ומשום כך עלה משה בנבואה
 עליונה ובמדרגות יקרות יותר מכל הנביאים שבעולם מאחר שהוא ראה והשיג את נבואתו
 מתוך אספקלריא המאירה, וּשְׂאָר נְבִיאֵי חֲמָאן בְּתַר כּוּתְלֵין
 סְנִיאִין ומשא"כ שאר הנביאים שהם ראו והשיגו את נבואתם אלא רק אחרי כותלים

רבים ואספקלריות מרובות ובלתי מצוחצחות [רמון] (דרך ה' לרמח"ל).

חוזר לענין יהושע הכהן הגדול והבגדים הצואים ומסביר מעלת טלית גדולה וקטנה

וַיִּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, (זכריה ג) מַאי קָא חָמַא

ועתה חוזר הזהר לבאר את הפסוק שפתח בו בתחילת הענין ואמר שמש"כ

ויראני את יהושע הכהן הגדול' קשה מה זכריה הנביא ראה, דִּהְוָה קָאִים קָמִי

מִלְאָכָא, וּמִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁין מְלוּכְלָכִין, עַד דְּכָרוּזָא

נְפִיק, וְאָמַר הָסִירוּ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים מֵעַלְיֹו אלא הוא ראה

שיהושע הכהן הגדול היה עומד לפני המלאך מטטרו"ן שהעולם נידון לפניו, והוא היה לבוש

בלבושים מלוכלכים מאחר שבניו נשאו נשים הפסולות לכהונה והוא לא מיחה בהם, עד

שיצא כרוז ואמר 'הסירו את הבגדים הצואים מעליו'. **אָמַר רַבִּי יִצְחָק,**

כְּתִיב הָכֵא וְעוֹמֵד לְפָנַי הַמְּלָאךְ, מַאי לְפָנַי הַמְּלָאךְ? אמר

רבי יצחק שהנה כתוב כאן על יהושע 'ועומד לפני המלאך' ומה הכוונה בזה שהוא היה

עומד לפניו. **דִּהְוָה דָּאִין דִּינֹוֹי, הֵהוּא דְכְתִיב בֵּיהּ,** (קהלת ה)

וְאֵל תֹּאמַר לְפָנַי הַמְּלָאךְ כִּי שְׂגָגָה הָיָא אלא הוא היה מלאך

מטטרו"ן שהוא היה דן את דינו שעליו נאמר 'ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא' מאחר

שזה מטטרו"ן העולם נידון לפניו. **מַאי קָא מְשַׁמַּע לָן** ומה אנו לומדים מזה.

[רמון] כדאיתא ביבמות דף מט עמוד ב' ואראה באספקלריא שאינה מאירה, משה רבינו את ה' - כדתניא: כל הנביאים נסתכלו נסתכל באספקלריא המאירה.

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

דְּכָל בַּר נֶשׁ דְּלֹא זָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא, לְאַתְּ עֲטָפָא בְּעֵטוּפָא
 דְּמַצּוֹת, וּלְאַתְּ לַבְּשָׂא בְּלְבוּשָׂא דְּמַצּוֹת, אלא אנו למדים שכל אדם
 שלא זכה בעולם הזה להתעטף בעיטוף מצוה של טלית גדולה ולהתלבש בלבוש המצוה
 של טלית קטנה. כִּד עָיִל בְּהָהוּא עֲלָמָא, קָאִים בְּלְבוּשָׂא
 טְנוּפָא, דְּלֹא אֲעֵטְרִיד, וְקָאִים בְּדִינָא עֲלֵיהּ, או כאשר הוא יכנס
 לאחר פטירתו לאותו עולם הוא יעמוד שם בלבוש מטונף שלא ראוי, כי בלבוש זה מלבישים
 אותו כאשר עומדים עליו בדין, אמנם אם הוא יזכה אז יסירו ממנו את הלבוש הזה וילבישו
 אותו בלבוש לבן וטוב בכדי להתענג בו בגן עדן ואם הוא לא יזכה אז לא יפשיטו ממנו את
 הלבוש המזוהם הזה ועל ידו הוא יקבל את עונשו (אמת ליעקב).

בכל עת יהיו בגדיך לבנים ולא מזוהמים בהבלי העולם

תָּא חֲזִי, כְּמָה לְבוּשֵׁין מְזַדְּמִינִין בְּהָהוּא עֲלָמָא בא וראה שיש
 כמה לבושים מוכנים באותו עולם עליון, וְהָהוּא בַר נֶשׁ דְּלֹא זָכִי
 בְּהָאֵי עֲלָמָא בְּלְבוּשֵׁין דְּמַצּוֹת, כִּד עָיִל לְהָהוּא עֲלָמָא,
 מְלַבְּשֵׁין לֵיהּ בְּחָד לְבוּשָׂא דְּאַשְׁתְּמוּדַע לְגַבֵּי מְאַרְיָהוּן
 דְּגִי'הֶנָּם, ואותו אדם שלא זוכה בזה העולם ללבוש את לבושי המצוה של הציצית אז
 כאשר הוא יכנס אל אותו עולם אז ילבישו אותו בלבוש אחד שע"כ הוא יהיה ניכר ונודע
 אצל בעלי הגיהנם וע"כ הם ידונו אותו, וְהָהוּא לְבוּשָׂא, וְוִי לְמָאן
 דְּאַתְּ לַבְּשָׂא בֵּיהּ, וזה הלבוש אוי לו למי שילבש אותו. דְּהָא כְּמָה (דף קנ"ה
 ע"א) גְּרִדִּינִי נְמוּסִין, זְמִינִין לְאַחְדָּא בֵּיהּ, וְעֵיִלִי לֵיהּ

לַגִּיהֲנָם מאחר שהרי כמה מלאכים מחבלים עתידים לאחוזו בו להכניסו לגיהנם. **וּשְׁלֹמֹה מִלְכָּא צְוּוּחַ וְאָמַר** (קהלת ט) **בְּכָל יַעַת יְהִיּוּ בְּגִידֶיךָ לְבָנִים** ומשום כך שלמה המלך צעק ואמר 'בכל עת יהיו בגדיך לבנים' ונקיים ולא מזוהמים בזוהמת הבלי העולם הזה שע"כ הוא יהיה ניכר אצל בעלי הגיהנם בכדי שידנו אותו שם.

רעיא מהימנא

מצוות ציצית בגללה יזכרו ישראל את כל מצוות התורה

צִיצִית פְּקוּדָא דָּא אִיהוּ לְאַדְפְּרָא כָּל פְּקוּדֵי אוֹרְיִיתָא בְּגִינָה אומר הרעיא מהימנא שמצות הציצית הזאת היא בכדי שבגללה יזכרו ישראל את כל מצוות התורה, **כְּמָה דְּאֵתְּ אָמַר וּרְאִיתֶם אֶתּוּ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם דָּא אִיהוּ סִימְנָא דְּמִלְכָּא לְאַדְפְּרָא וּלְמַעַבְדָּא** כמו שנאמר וראיתם אותו וזכרתם וגו' כי הציצית היא הסימן שנתן המלך הקב"ה לישראל בכדי שע"י ראייתה יזכרו ישראל ויעשו את כל המצוות [רמז].

אור הרשב"י

זמן, כשהגיע זמנו, בא וישב על הפתח. נכנסה שפחתה ואמרה לה: אותו אדם ששינר לך ד' מאות זהובים בא וישב על הפתח, אמרה היא: יכנס, נכנס. הציעה לו ז' מטות, שש של כסף ואחת של זהב, ובין כל אחת ואחת של כסף ועליונה של זהב, עלתה וישבה על גבי עליונה וכו', ואף הוא עלה לישב וכו' כנגדה,

[רמז] וכדאיתא במנחות מ"ד ע"א תניא, א"ר נתן: אין לך כל מצוה קלה שכתובה בתורה, שאין מתן שכרה בעה"ז, ולעה"ב איני יודע כמה, צא ולמד ממצות ציצית; מעשה באדם אחד שהיה זהיר במצות ציצית, שמע שיש אשה וכו' בכרכי הים שנוטלת ד' מאות זהובים בשכרה, שיגר לה ארבע מאות זהובים וקבע לה

הלימוד היומיומי